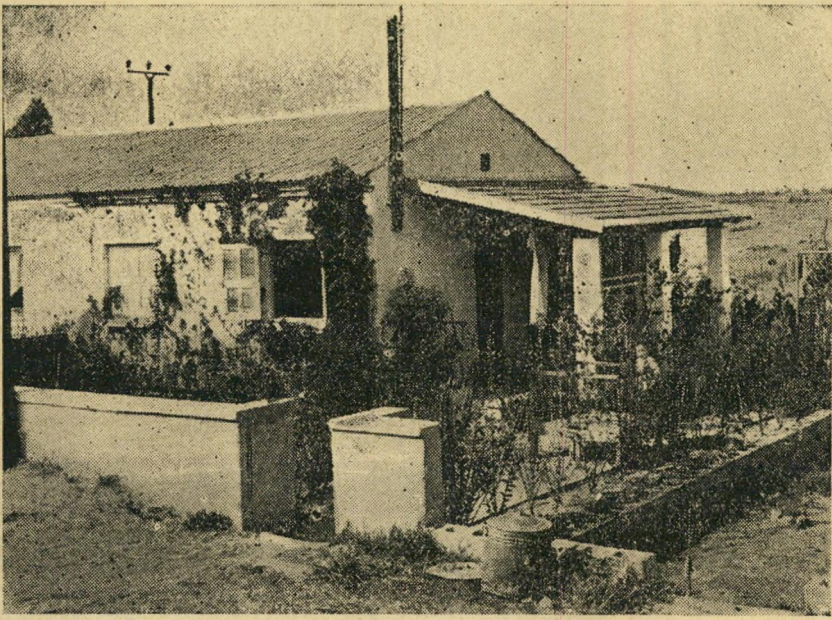

סעדיה ומריס חיי' 1948..

לקה הקרבית הטובה ביותר בגודו היה סעדיה ביניהם. הפקודה שניתנה הוגישה: "לכבוש את המשלט בכל מחיר". אחשת האנשים, עמוסי חומר הנפק, חמושי ה' סטנים, המקלעים והפיאטים, בצעידתה שלא היה לה סוף. כשהגיעו למרחק של שלוש מאות מטר מן המשלט, תפשו כמה אנשים עמדות וחיפו על סעדיה וארבעת חבריו, שזחלו על מרפסי ידיהם במשעול העולה אל המשלט מתחת לשכבות סבו' כות של תיל דוקרני, בגוררם אחריהם את חומרי הנפק. אכן גדולה שהחלה מי' ודררת במרון, התרידה את הליגיונרים, שהחלו צולפים אש מכונות ירייה.

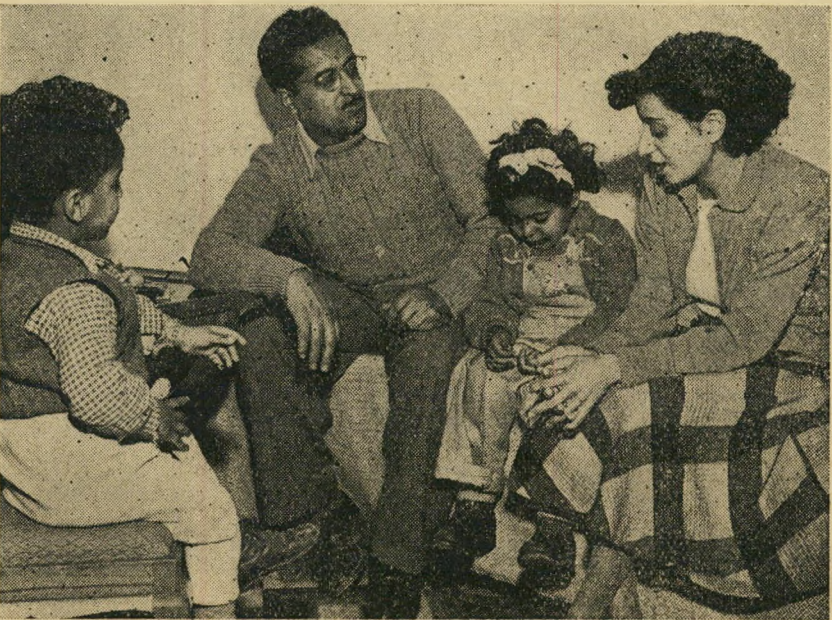

סעדיה וחבריו מיהרו אל העמדה בראש המשלט, הניחו את חומר הנפק וזינקו, על ארבע, לעבר חבריהם. לאחר הפיצוץ ירתה כתת הפיאטים אל המשלט, רברי' חה ממנו את הליגיונרים הנותרים והס' תערה על שרידי העמדה. מסקד הכתה נשאר במשלט עם אנשי החיפוי וסעדיה בראש קבוצתו בת הארבעה, יצא כדרכו חזרה אל קו הגדוד. משהגיעו למרחק כמאה מטר מעמדותיו פתחו עליהם אנשי מחלקתם באש, מאחר שחשבוים לאויב, אילצום להתחפר ולהכות לשחר, לאורו יוכלו לזהות את עצמם.

ב מאת אהרן דולב
בשנת 1934 גילתה משפ' חת כוחלני, שעלתה מתמן חמש שנים לפני כן, מרתף זעיר ליד כרם התימנים, הר' סה אותו והקימה על יסודותיו קומת בית, בן חדר וחצי, ששימש את המשפ' חה כמפלט מפרעות הערבים, שאימו עליהם במקום מגוריהם הקודם על רצו' עת חוף מגשייה. סעדיה גדל בחור הורני, שהיה מאוכלס משפחה רבות נפשות, למד בתלמוד תורה לתימנים, ולכשסיימו, נאלץ להמיר (מחוסר אמצעים) את שאי' פתו להשכלה תיכונית, בוגג אופניים מוחלד, אותו רכש אצל רוכל גרוטאות, לעבודה בויצו כנער שליח.
סעדיה נרשם לנוער העובד, עבר בו בדיקה פסיכטכנית שהשיגה לו מקום עבודה בבית החרושת לקופות ברזל מגן וספסל לימודים בכיתת מסגרות מכנית בבית הספר מכס פ"ן. בתוספת למקצוע יעיל דאג הנוער העובד גם לעתיד צבאי עבור סעדיה, אשר צורף להגנה בשנת 1944, אומן בחי' פרכרים, להגנת גבו' לוח העיר בפני מעשי אוגס ותקיפות של ערבים. באחד הלילות נתקעה סכין

...תלמו עלי' יכולו...

תוך ציפיה לשחר ראה סעדיה לנגד עיניו את דמותה של מרים, אחת משש הבחורות בגודו שהשתתפה בפריצת ה' דרך לנגב, אותה פגש בנוסעם בסרמפ בחופשתו האחרונה. סעדיה היריה ב' חופשתו האחרונה, כבעבר הרחוק, אותה בילה בחברת מרים, גמר אומר: אם יצא מזה בשלום, יבקש את ידה, יישאנה לאחר השיחורו, יכנס עמה לדירה, ככל משפחה נורמלית.

זלוזל והתחמקות. סעדיה שיחרר ביולי 1949, לאחר שנפצע בירכו בשעה שהמשריין, עליו שוטט בין משלטים עלה על מוקש. באותו חודש שוחררה גם מרים. משבאו, זמן קצר לאחר השח' רור, בבית הנשואין, היו שתי בקשו' תיהם לשיכון צמודות יחדיו, וגנוזות ב' תיקיית אנף השיקום, והזוג הצטופף, דחוס על פני שטח של ארבעה מטרים מרובעים בחצי חדרם של הורי סעדיה. בשנה השלישית ליום הגשת הבקשה עד' יין גרו סעדיה ומרים בחצי חדרם. כאשר הרתה מרים לא היה זה דבר משמח ביו' תר: לתינוק לא יהיה מקום בחדר. סעדיה הציע לא פעם שכר וירה גבוה תמורת חדר, ובמקום דמי מפתח (אותם לא יכול לשלם) הציע ערבות לעזיבת החדר. ברעז שמשדר הבטחון יתן לי את השיכון. "אך, מוסף סעדיה: "האנשים אינם מסכימים, כנראה שהם סומכים על הב' טחות הממשלה פחות ממני".
אולם סעדיה כוח' לני, היוה רק את

בגבו, בהגינו על נערה אחת אותה ניסה ערבי לאנוס. פצעו של סעדיה הגליד תוך כדי הורדת מעפילים בחוף תל אביב וכשנקרא ב-29 לנובמבר 1947, עם הראי' שונים, לגיוס מלא, השכיחו מלבו המ' אורעות שמהירו להתרחש, את כל שקדם להם.
תחת נעליו המסומרות של סעדיה חל' פו ברציפות מסתררת עשרות קרבות' הבתולין של מלחמת השיחרור בהם הש' תתף: הגנת תל אביב, כיבושי סלמה, אכריכביר, יפו וכפרית. הקרבות הפכו ל' לחם חוקו של סעדיה. הוא נסוג והתק' דם, כבש ולחם עם חטיבתו, חלף עם אלפי חייליה על פני משלטי הדרום, החל מיוזר, בית דגין, ועד לנגבה. חזית לט' רון והרי ירושלים.
ככל משפחה נורמלית. כיום ער' לה בוכורו של סעדיה פעולת חבלה אחת, בה השתתף בבהירות רבה מן ה' יתר: עם השתרר אפלולית הערב עסף את חזית לטרון מעטה אבל חרישי. ידי' עה שעברה בין גודו החזית סיפרה ש' קבוצת אנשי פלמ"ח הושמדה כולה באש צלפים, כשניסתה להתקדם במעלה אחד המשלטים, אשר חלש על פני מרחב הח' זית ומנע את ההתקדמות.
באותו לילה, כאשר הורכבה כתה מוג' ברת, אליה נבחרו אנשים מתוך המח'

...ואז יבאו חולני'ם ה'יוס